

udtalt i *Stk. 1*, at det paahviler Arbejds- og Socialministeren nøje at følge Beskæftigelsessituationen i Landet.

Da det endvidere maa anses for hensigtsmæssigt, at Arbejds- og Socialministeren som den, der har det bedste Overblik over Beskæftigelsesforholdene Landet over, faar Indfyldelse paa Spørgsmaalet om Iværksættelsen af Beskæftigelsesforanstaltningerne, foreslaas det dernæst, at Arbejds- og Socialministeren efter Forhandling med vedkommende Fagminister og Regeringens Beskæftigelsesudvalg skal træffe Bestemmelse om, hvorvidt og hvornaar et Arbejde, der agtes iværksat af Staten eller med Statstilskud *med Bekæmpelse af Arbejdsløsheden som væsentligt Formaal*, skal bringes til Udførelse. Bestemmelsen omfatter som anført kun Arbejder, der i første Række har Bekæmpelse af Arbejdsløsheden for Øje, idet man maa finde det rettest, at *ordinære* offentlige Arbejder iværksættes paa saadanne Tidspunkter, som vedkommende Myndighed selv maatte finde bedst egnat.

For at bestride den i *Stk. 1* angivne Opgave — og for at bedømme i hvilket Omfang der i Henhold til Beskæftigelsesloven bør ydes Tilskud og Laan — er det ikke blot nødvendigt at kende Ledighedsforholdene; ogsaa et grundigt Kendskab til de foreliggende Arbejdsmuligheder er paakrævet, og det bestemmes derfor i *Stk. 2*, at der af vedkommende Fagminister skal sendes Indberetning til Arbejds- og Socialministeren om større ordinære Statsarbejder og større ordinære Arbejder, hvortil der ydes Statstilskud, angaaende Stedet og Tidspunktet for de paagældende Arbejder samt om de med Arbejderne forbundne Omkostninger, herunder om Arbejdslønnen. Den her foreslaaede Indberetningspligt er videregaaende end den, der er hjemlet i den nugældende Lov, idet Bestemmelsen ikke er begrænset til saadanne Arbejder, der iværksættes med Bekæmpelse af Arbejdsløsheden som væsentligt Formaal, men omfatter alle Statsarbejder og Arbejder, hvortil der ydes Statstilskud. Medens Pligten under den nugældende Lov hovedsagelig finder Anvendelse paa Vejarbejder med Tilskud fra Ministeriet for offentlige Arbejder, Landvindingsarbejder med Tilskud fra Landbrugsministeriet og Skolearbejder med Støtte i Henhold til Folkeskoleloven, maa der fremtidig ogsaa afgives Indberetning om f. Eks. større ordinære Havne- og Statsbanearbejder. Det maa imidlertid formodes, at denne Udvidelse af Indberetningspligten bidrager saa væsentligt til at sikre en mere

rational Planlæggelse af Iværksættelsen af de offentlige Beskæftigelsesforanstaltninger, at Fordelene herved opvejer det eventuelle administrative Merarbejde.

Man har endvidere anset det for hensigtsmæssigt at foreslaa, at Indberetningen i Stedet for den nu hjemlede rent skønsmæssige Oplysning om Arbejdets beregnede Varighed og Antallet af Arbejdere ved dette skal indeholde Oplysning om de med Arbejdet forbundne Omkostninger, herunder om Arbejdslønnen, idet man bedre paa dette Grundlag kan bedømme Arbejdets virkelige Omfang. Det kan i denne Forbindelse bemærkes, at der ogsaa i andre Love er hjemlet en vis Indberetningspligt angaaende foreliggende Arbejdsopgaver, saaledes for de kommunale Beskæftigelsesudvalg; en særlig Indberetningspligt med Hensyn til visse Arbejder har ogsaa Hjemmel i Arbejdsformidlingslovens § 4.

Bestemmelsen i § 1, *Stk. 2*, sidste Punktum, om Adgangen til at udsætte et Arbejde omfatter i Modsætning til den nugældende Lovs § 1, *Stk. 1, 2*. Punktum, alle større ordinære Statsarbejder og større ordinære Arbejder, hvortil der ydes Statstilskud, uanset om Arbejderne er iværksat med Bekæmpelse af Arbejdsløsheden som væsentligt Formaal. Som Følge heraf er Arbejds- og Socialministerens Adgang til efter Samraad med vedkommende Fagminister at bestemme, at Arbejdet udsættes, ændret til, at Arbejds- og Socialministeren kan rette Henvendelse til vedkommende Fagminister om, at Arbejdet eventuelt udsættes.

Til § 2.

I Lovforslagets § 2 udtales det, at der ved de i § 1, *Stk. 1*, omhandlede Arbejder alene kan beskæftiges arbejdsløse, der anvises af den offentlige Arbejdsanvisning. Lovforslaget er hermed i Overensstemmelse med Loven om Formidling af Arbejdskraft til offentlige Arbejder m. v., hvorefter der bl. a. ved Arbejder, der iværksættes af Kommuner med Tilskud eller Laan fra Staten og ved større Arbejder, der iværksættes af Staten, alene maa beskæftiges Arbejdere, der anvises af den offentlige Arbejdsanvisning.

Man har herved paa den ene Side sikret sig et vist Indseende med Arbejdsanvisningen til disse Arbejder, medens man paa den anden Side ikke har ment at burde opretholde det tidligere — iøvrigt aldrig praktiserede — Krav om, at Beskæftigelseslovens Bestemmelser om Arbejdernes Ledighed, Løn og Arbejdstid skulde være gældende